TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 15. septembrī *

Apvienotās lietas C-281/03 un C-282/03

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar EKL 234. pantu, ko *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2003. gada 26. jūnijā un kas Tiesā reģistrēti 2003. gada 30. jūnijā, tiesvedībās

Cindu Chemicals BV (C-281/03),

Rütgers VFT AG,

Touwen & Co. BV,

Pearl Paint Holland BV,

Elf Atochem Nederland BV,

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

Zijlstra & Co. Verf BV,

Chemische Producten Struyk & Co. BV,

Van Swaay Schijndel BV,

Houtbereiding G. Rozendaal BV,

Arch Timber Protection BV (C-282/03)

pret

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

piedaloties

Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents),

ģenerāladvokāts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],
sekretāre M. F. Kontē [*M.-F. Contet*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 27. janvārī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Cindu Chemicals BV* u.c. vārdā — N. S. J. Kūmans [*N. S. J. Koeman*], *advocaat*,

— *Arch Timber Protection BV* vārdā — J. P. L. van Marisings [*J. P. L. van Marissing*] un N. H. Enherings [*N. G. Engering*], *advocaten*,

— *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* vārdā — R. J. M. van den Tvēls [*R. J. M. van den Tweel*], *advocaat*,

— *Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal* vārdā — F. F. Šefers [*F. F. Scheffer*], *advocaat*,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un J. van Bakela [*J. G. M. van Bakel*], pārstāves,

— Dānijas valdības vārdā — J. Molde [*J. Molde*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Simoneti [*F. Simonetti*] un M. van Beks [*M. van Beek*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 17. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Padomes 1976. gada 27. jūlija direktīvu 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažādu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (OV L 262, 201. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra direktīvu 94/60/EK (OV L 365, 1. lpp.).

2 Šie lūgumi tika izteikti saistībā ar prāvām starp, pirmkārt, *Cindu Chemicals BV, Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozendaal BV* un, otrkārt, *Arch Timber Protection BV*, no vienas puses, un *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (Pesticīdu atļauju izsniegšanas padome, turpmāk tekstā — "*CTB*"), no otras puses, par lēmumiem, ar kuriem tika atteikta atļauja laist tirgū un lietot bīstamas vielas.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Direktīva 76/769

3 Direktīva 76/769, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 100. pantu (EK līguma 100. pants, jaunajā redakcijā — EKL 94. pants) ietver noteikumus par dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem. Saskaņā ar tās pirmo līdz piekto apsvērumu šai direktīvai ir vairāki mērķi, proti, sabiedrības aizsardzība un it īpaši personu, kas lieto šādas vielas, aizsardzība, vides aizsardzība un cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošana, kā arī atšķirību izskaušana, kas izriet no spēkā esošajiem dalībvalstu noteikumiem nozarē un, esot atšķirīgiem attiecībā uz minēto vielu laišanu tirgū un lietošanu, rada šķērsli tirdzniecībā, un tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi un darbību.

4 Šīs direktīvas 1. pants paredz, ka, neierobežojot citu attiecīgo Kopienas noteikumu piemērošanu, ar šo direktīvu ierobežo I pielikumā iekļauto bīstamo vielu un preparātu laišanu tirgū. Minētās direktīvas 2. pants noteic, ka "dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka bīstamās vielas un preparātus, kas iekļauti pielikumā, var laist tirgū vai lietot, tikai izpildot tur norādītos nosacījumus".

5 Direktīvas 76/769 I pielikumā uzskaitītas bīstamās vielas un preparāti, kā arī ierobežojumi, kas piemērojami, tos laižot tirgū vai lietojot. Šis pielikums ir ticis vairākkārtīgi grozīts, it īpaši pievienojot citas bīstamas vielas un preparātus.

6 Ar Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvu 89/677/EEK, ar ko astoto reizi groza Direktīvu 76/769/EEK (OV L 398, 19. lpp.), šī I pielikuma 20. punktā ir iekļauti arsēna savienojumi. Saskaņā ar šī 20. punkta 1. daļas b) apakšpunktu šos savienojumus nedrīkst lietot par vielām un tādu preparātu sastāvā, ko paredzēts lietot koksnes konservācijā. Šajā gadījumā aizliegums neattiecas uz neorganisko vara, hroma, arsēna sāļu šķīdumiem, ko lieto rūpnieciskās iekārtās, kurās koksnes piesūcināšanai izmanto vakuumu vai spiedienu. Otrkārt, dalībvalstis to teritorijā var atļaut lietot dinitrofenolu, fluorīdu, arsēna preparātus koka baļķu atkārtotai apstrādei atrašanās vietā, kas jau ir uzstādīti un balsta virszemes kabeļus. Šādi preparāti jālieto profesionāļiem, izmantojot vakuumu vai spiedienu. Visbeidzot, minētā 20. punkta 2. daļā precizēts, ka šos savienojumus "nedrīkst lietot par vielām un tādu preparātu sastāvā, kas paredzēti rūpniecības notekūdeņu attīrīšanai, neatkarīgi no to izmantojuma".

7 Ar Direktīvu 94/60 I pielikuma 32. punktā Direktīvā 76/769 iekļautas vielās un preparāti, kas satur kreozotu, kreozota eļļu vai akmeņogļu darvas destilātus. Šī pielikuma 32.1. punkts paredz, ka šīs vielas nedrīkst lietot koksnes apstrādē, ja tās

satur benzopirēnu koncentrācijā, kas pārsniedz 0,005 % masas, un/vai ar ūdeni ekstrahējamus fenolus koncentrācijā, kas pārsniedz 3 % masas. Otrkārt, ar šīm vielām apstrādātu koksni nedrīkst laist tirgū. Tomēr, atkāpjoties no iepriekšminētā, saskaņā ar šī 32.1. punkta i) apakšpunktu minētās vielas un preparātus drīkst lietot koksnes apstrādē rūpnieciskās iekārtās, ja tie satur benzopirēnu un ar ūdeni ekstrahējamus fenolus koncentrācijā, kas ir mazāka par tajā minēto slieksni. Visbeidzot, atbilstoši minētajam 32.1. punkta ii) apakšpunktam attiecībā uz saskaņā ar i) apakšpunktu apstrādāto koksni, ko laiž tirgū pirmo reizi — atļauts tikai tādai profesionālai un rūpnieciskai lietošanai kā dzelzceļa nozarē.

Direktīva 98/8/EK

8 Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra direktīvas 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 123 1. lpp.) mērķis ir radīt pamata noteikumus, kas attiecas uz atļauju laist tirgū biocīdos produktus dalībvalstī, lai tos lietotu, kā arī Kopienu līmenī izveidot aktīvo vielu, kuras drīkst izmantot biocīdajos produktos, sarakstu.

9 Direktīvas 98/8 divdesmit sestajā apsvērumā ir precizēts — "tā kā šo direktīvu un sevišķi pārskates programmu pilnībā neieviesīs dažos gados, Direktīva 76/769/EEK paredz sistēmu, lai papildinātu pozitīvā saraksta izveidi ar noteiktu aktīvo vielu un to produktu vai grupu tirdzniecības un izmantošanas ierobežojumiem".

10 Direktīvas 98/8 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā šīs direktīvas mērķiem biocīdie produkti definēti kā "aktīvās vielas un preparāti, kas satur vienu vai vairākas aktīvās vielas, un lietotājam piegādātajā veidā paredzēti, lai iznīcinātu, atbaidītu, padarītu nekaitīgu, kavētu iedarbību vai citādi kontrolējami ķīmiski vai bioloģiski iedarbotos uz jebkuru kaitīgu organismu". Otrkārt, šajā pantā paredzēts, ka šīs direktīvas V pielikumā sniegts izsmeļošs divdesmit trīs produktu veidu saraksts ar norādošu katra veida aprakstu.

11 Direktīvas 98/8 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts noteic, ka dalībvalstis atļauj [lietot] biocīdo produktu tikai tad, "ja tajā iekļautā(-s) aktīvā(-s) viela(-s) minēta(-s) I vai I A pielikumā un ir izpildītas visas prasības, kas izklāstītas šajos pielikumos".

12 Minētās direktīvas 16. panta 1. punkta, ar ko noteikti pagaidu pasākumi [pārejas periods], redakcija ir šāda:

"Tālāk atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkta, 8. panta 2. punkta un 8. panta 4. punkta un neskarot 2. un 3. punktu, 10 gadus pēc 34. panta 1. punktā minētā datuma dalībvalsts var turpināt piemērot tās pašreizējo sistēmu vai praksi biocīdo produktu laišanai tirgū. Jo īpaši saskaņā ar tās noteikumiem valsts var atļaut savā teritorijā laist tirgū biocīdo produktu, kas satur I vai I A pielikumā neminēto aktīvo vielu šim produkta tipam. Šādas aktīvās vielas jālaiž tirgū 34. panta 1. punktā minētajā datumā kā biocīdā produkta aktīvās vielas citiem nolūkiem nekā tie, kas noteikti 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā."

Valsts tiesiskais regulējums

13 Nīderlandes 1962. gada Likums par pesticīdiem (*Bestrijdingsmiddelenwet 1962, Stbl. 1962, n°288*, turpmāk tekstā — "1962. gada likums") paredz atļaut pesticīdo produktu laišanu tirgū un lietošanu. Šajā sakarā ar 1.b pantu ieviesta *CTB*, neatkarīga administratīva iestāde, kuras uzdevums ir, piemērojot minēto likumu, lemt par pieteikumiem atļaut lietot pesticīdos produktus un vajadzības gadījumā noteikt piešķirto atļauju derīguma termiņus.

14 Saskaņā ar 1962. gada likuma 2. pantu Nīderlandes Karalistes teritorijā ir aizliegts piegādāt, iegūt, uzglabāt, laist apgrozībā vai lietot pesticīdus, par kuriem ir zināms, ka par tiem saskaņā ar šo likumu nav saņemta atļauja. Minētā likuma 3. pants precizē, ka pesticīdu nav atļauts lietot, ja tas neatbilst detalizētām šajā pantā un šī paša likuma 3.a pantā izklāstītajām prasībām.

15 Saskaņā ar 1962. gada likuma 4. pantu pieteikumam par pesticīdu atļaujas piešķiršanu vai atļaujas pagarināšanu ir jāatbilst noteiktiem formāliem noteikumiem, kas būtībā ir pārņemti no 1995. gada Noteikumiem par pesticīdo produktu atļauju (*Regeling toelating bestrijdingsmiddelen 1995, Stcrt. 1995, n°41*), un šis pieteikums atbilstoši un saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti ar likumu, ir izskatāms tikai kopā ar tam pievienotu pilnīgu lietu.

16 Pamatojoties uz 1962. gada likuma 7. pantu, *CTB* lemj par šī likuma 4. pantā minētās atļaujas atsaukšanu, ja tā vairs neatbilst minētā likuma 3. un 3.a pantā noteiktajām prasībām. Tomēr saskaņā ar tā paša likuma 8. pantu ieinteresētās personas var šādu lēmumu apstrīdēt *College van Beroep voor het bedrijfsleven*.

17 Visbeidzot, lēmums, ar ko paredz nosacījumus saistībā ar vides atļauju biocīdiem (*Besluit milieutoelatingseisen niet-landbouwbestrijdingsmiddelen, Stbl. 1998, n° 499*), kas pieņemts 1998. gadā, pamatojoties uz 1962. gada likuma 3.a pantu, paredz, ka biocīda aktīvā viela ir pakļauta riska izvērtējumam tādējādi, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, lai aizsargātu vidi.

Pamata prāvas un prejudiciālais jautājums

18 Pamata prāva, saistībā ar kuru tiek izskatīta lieta C-281/03, attiecas uz biocīdiem produktiem, proti, pesticīdiem, ko neizmanto lauksaimniecībā, kur kā aktīvā viela ir akmeņogļu darvas destilāti (slānekļa eļļa un kreozota eļļa), kas tiek izmantota kā palīglīdzeklis kokapstrādē. Akmeņogļu darvas destilāti ir minēti I pielikuma 32. punktā Direktīvā 76/769, ko groza Direktīva 94/60 (turpmāk tekstā — "Direktīva 76/769").

19 1996. gada februārī *CTB* prasītāju pamata lietā — biocīdo produktu, kas satur akmeņogļu darvas destilātus, atļauju īpašnieču — uzmanību vērsa uz to, ka, pirmkārt, ir izbeidzies trīs gadu termiņš piešķirtajai atļaujai attiecībā uz produktiem koksnes konservācijai gadījumos, kad apstrādātā koksne, iespējams, ir tiešā veidā bijusi ūdenī (proti, zem ūdens), un, otrkārt, ka nav pagarināms piecu gadu termiņš piešķirtajai atļaujai attiecībā uz citāda veida lietojumu sausā vidē ar nosacījumu, ka minēto atļauju īpašniecēm ir jāiesniedz precīzāka informācija. Visbeidzot, prasītājas pamata lietā *CTB* iesniedza pieteikumus pagarināt noteiktas atļaujas, kurām bija izbeidzies derīguma termiņš.

20 1999. gada 1. oktobrī *CTB* nolēma līdz 2001. gada 1. jūlijam pagarināt tās atļaujas, kas attiecas uz koksnes apstrādei paredzēto produktu, kas sastāv no slānekļa eļļas un kreozota eļļas, lietošanu sausā vidē.

21 2000. gada laikā *CTB* prasītājām pamata lietā darīja zināmu, ka, pirmkārt, minēto produktu pieņemamības izvērtējuma rezultātam ir jābūt saderīgam ar pieņemamību Kopienu līmenī Direktīvas 98/8 ietvaros un ka, otrkārt, lai saņemtu pagarinājumu līdz 2001. gada 1. jūlijam atļaujām, kas attiecas uz šiem produktiem, attiecīgajiem uzņēmumiem tai ir jāiesniedz visi dokumenti ar visprecīzāko informāciju gan par šo produktu ietekmi uz vidi un cilvēku intoksikāciju, gan arī par riskiem, ko rada minēto vielu lietotāji.

22 2001. gada 27. jūlijā *CTB* ar atpakaļejošu spēku — tā paša gada 1. jūliju — nolēma līdz 2001. gada 1. novembrim pagarināt piešķirtās atļaujas, kas attiecas uz biocīdiem, kuru pamatā ir akmeņogļu darvas destilāti.

23 2001. gada 25. oktobrī *CTB* saskaņā ar 1962. gada likumu pieņēma lēmumus, ar ko bez turpmākas virzības tika atstāti pieteikumi par to atļauju pagarināšanu, kas attiecas uz noteiktiem kokapstrādei paredzētiem produktiem, kuru pamatā ir slānekļa eļļa un kreozota eļļa, tos pamatojot ar to, ka attiecīgās lietas nav pilnīgas. Ar 2001. gada 9. novembra vēstuli prasītājas pamata lietā apstrīdēja minētos lēmumus *CTB*, galvenokārt minot pamatu, ka šajā likumā paredzētā procedūra par pieteikumiem par atļauju pagarināšanu ir pretrunā ar Direktīvā 76/769 minēto.

24 Ar 2002. gada 28. jūnija lēmumu *CTB* prasītāju pamata lietā iesniegtās sūdzības par tās 2001. gada 25. oktobra lēmumiem noraidīja kā nepamatotas. 2002. gada 7. augustā attiecīgās prasītājas cēla prasību pret šo noraidošo lēmumu *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, kas Tiesai iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

25 Pamata prāva, saistībā ar kuru tiek izskatīta lieta C-282/03, attiecas uz koksnes konservācijai izmantojamiem biocīdiem produktiem, ar nosaukumu *"Superwolmanzout-CO"*, kas satur VHA savienojumus un attiecībā uz kuriem *CTB* bija izsniegusi *Arch Timber Protection BV* atļauju, kas derīga līdz 2005. gada 1. jūnijam. Šie savienojumi ir minēti Direktīvas 76/769 I pielikuma 20. punktā.

26 Ar 2001. gada 31. augusta un 14. septembra lēmumiem *CTB*, pamatojoties uz 1962. gada likuma 7. pantu, sākot no 2002. gada 14. marta, atsauca šai sabiedrībai attiecībā uz *Superwolmanzout-CO* piešķirto atļauju un noraidīja šīs sabiedrības 1997. gadā iesniegto pieteikumu pagarināt atļauju attiecībā uz šo produktu. Ar 2001. gada 11. oktobra vēstuli šī sabiedrība šos lēmumus apstrīdēja *CTB*.

27 2002. gada 2. augustā *CTB* noraidīja *Arch Timber Protection BV* iesniegtās sūdzības par šiem 2001. gada 31. augusta un 14. septembra lēmumiem kā nepamatotas. 2002. gada 6. augustā ieinteresētā persona cēla prasību pret šo noraidošo lēmumu *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, kas Tiesai iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

28 Divās pamata lietās prasītājas norāda, ka attiecīgie produkti atbilst nosacījumiem par to laišanu tirgū un lietošanu, kas noteikti Direktīvā 76/769, un ka šī direktīva tām piešķir tiesības saņemt atļauju attiecībā uz šiem produktiem. Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli, pamatojoties uz šo argumentu, rodas jautājums, vai minētā direktīva paredz izsmeļošus noteikumus attiecībā uz vielām, kas tajā minētas, vai arī — gluži otrādi — dalībvalstīm dod iespēju valsts līmenī šajā nozarē paredzēt papildu nosacījumus, kādi tie ir paredzēti 1962. gada likumā.

29 Uzskatot, ka Direktīva 76/769 skaidri neatbild uz jautājumu, vai dalībvalstis attiecīgās direktīvas I pielikumā minēto vielu laišanai tirgū vai lietošanai drīkst izvirzīt citas prasības, izņemot šajā pašā direktīvā minētās, *College van Beroep voor het bedrijfsleven* abās šajās lietās nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīva [76/769] atļauj dalībvalstij uzlikt papildu nosacījumus tāda biocīdā produkta laišanai tirgū un lietošanai, kura aktīvā viela ir iekļauta tās I pielikumā?"

30 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 28. augusta rīkojumu lietas C-281/03 un C-282/03 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālo jautājumu

31 Nav šaubu, ka uz pamata lietā minētajiem biocīdajiem produktiem attiecas Direktīvas 76/769 I pielikuma 20. un 32. punkts.

32 Tomēr *CTB, Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal* (*Maas* un *Waal* fonds dzīvās vides un dabas saglabāšanai, turpmāk tekstā — "Fonds"), kā arī Nīderlandes un Dānijas valdība uzskata, ka pamata lietā minēto biocīdo produktu lietošana ir noregulēta ar Direktīvu 98/8, kas kā *lex specialis*, prevalējot pār Direktīvu 76/769, kuru lūdz interpretēt iesniedzējtiesa, attiecīgajā gadījumā ļauj dalībvalstīm izvirzīt striktākus nosacījumus attiecīgo produktu laišanai tirgū un lietošanai.

33 Attiecībā uz to, ka Direktīvā 76/769 ietverti noteikumi, kas piemērojami pamata lietā minētajiem biocīdajiem produktiem, kas atbilst Direktīvas 98/8 2. panta 1. punkta a) apakšpunktam un kuriem šī direktīva faktiski rada īpašu tiesisko regulējumu, Tiesai primāri ir jāspriež par saikni, kas saista šīs abas direktīvas, un it īpaši jānosaka, kā attiecīgajā gadījumā otrā no šīm direktīvām ietekmē pirmās direktīvas piemērošanu.

34 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Direktīvas 98/8 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts paredz, ka dalībvalstis biocīdu produktu atļauj lietot tikai tad, ja tajā iekļautā(-s) aktīvā(-s) viela(-s) minēta(-s) šīs direktīvas I vai I A pielikumā un ir izpildītas visas prasības, kas izklāstītas šajos pielikumos.

35 Tomēr — kā to savu secinājumu 62. punktā ir atzīmējis ģenerāladvokāts, ir zināms, ka pamata lietā minētajos datumos Direktīvas 98/8 I un I A pielikums vēl nebija pieņemts. Tā rezultātā dalībvalstis nekādā veidā nevarēja reglamentēt apskatāmo biocīdo produktu atļauju, pamatojoties uz šo direktīvu, jo ar to paredzētā saskaņošana šajos datumos netika realizēta pilnā apmērā (šajā sakarā skat. 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-443/02 *Schreiber*, Krājums, I-7275. lpp., 20. punkts).

36 Vispirms, pat ja Direktīvas 98/8 16. panta 1. punkts paredz pārejas periodu desmit gadu garumā, kura laikā dalībvalstis var turpināt piemērot savu spēkā esošo režīmu attiecībā uz biocīdo produktu laišanu tirgū, šīm valstīm tik un tā ir jāturpina ievērot citus Kopienu tiesību noteikumus. Šajā sakarā no attiecīgās direktīvas divdesmit sestā apsvēruma izriet, ka, vairāku gadu garumā gatavojoties to ieviest pilnā apmērā, ar Direktīvu 76/769 tiek radīts papildu ietvars apstiprinoša to aktīvo vielu saraksta

izveidei, kuras var izmantot biocīdos produktos, ierobežojot dažu šo vielu, kā arī noteiktu produktu laišanu apgrozībā un lietošanu. Otrkārt, Direktīvas 98/8 1. panta 3. punkta a) apakšpunkts paredz, ka šī direktīva ir piemērojama, "neskarot būtiskus Kopienas noteikumus vai pasākumus, kas veikti saskaņā ar tiem, it īpaši [Direktīvu 76/769]".

37 No tā izriet, ka šī pārejas perioda beigās, ja dalībvalsts vēlas reglamentēt to produktu laišanu tirgū un lietošanu, kuriem ir piemērojama Direktīva 76/769, tad šiem valsts noteikumiem ir jābūt saderīgiem ar šo direktīvu.

38 No visa iepriekš minētā izriet, ka pretēji tam, uz ko norāda *CTB*, Fonds, kā arī Nīderlandes un Dānijas valdība, Direktīva 98/8 šajā gadījumā neietekmē Direktīvas 76/769 piemērošanu.

39 Tādēļ — kā to prasa arī iesniedzējtiesa — ir jāanalizē ar Direktīvu 76/769 realizētās saskaņošanas pakāpe, lai noteiktu, vai ar to dalībvalstīm valsts līmenī ļauj noteikt papildu nosacījumus, kādus paredz 1962. gada likums, tāda biocīdā produkta laišanai tirgū un lietošanai, kura aktīvā viela ir atrodama šīs direktīvas I pielikumā.

40 Saskaņā ar Fonda un Nīderlandes un Dānijas valdības viedokli ar attiecīgo direktīvu, ar ko rada tikai minimālu saskaņošanu, tiek ļauts dalībvalstīm izvirzīt papildu prasības.

41 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Direktīva 76/769 balstās uz EEK līguma 100. pantu un ka tajā vēlāk ar Direktīvu 89/677 un Direktīvu 94/60 veikto grozījumu, I pielikumā ieviešot 20. un 32. punktu par arsēnu un kreozotu, tiesiskais pamats arī ir EEK līguma 100. pants (jaunajā redakcijā — EK līguma 100.a pants, pēc grozījumiem — EKL 95. pants) un EEK līguma 100.a pants. Šo pantu mērķis ir dalībvalstu tiesību normu saskaņošana iekšējā tirgus izveides un darbības kontekstā.

42 Otrkārt, no Direktīvas 76/769 ceturtā un piektā apsvēruma izriet, ka šī direktīva sevī ietver saskaņošanas pasākumus, lai novērstu atšķirības, kas izriet no dažāda valstu tiesiskā regulējuma, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi un darbību.

43 Tāpat — kā tas arī izriet gan no minētās direktīvas tiesiskā pamata, gan arī no apsvērumiem — attiecīgās direktīvas mērķis ir novērst pamata lietā minēto vielu atšķirības iekšējā tirgus ietvaros.

44 Taču — kā to savu secinājumu 37. punktā atzīmē ģenerāladvokāts — Direktīvas 76/769 mērķi nevar realizēt, ja dalībvalstīm ir brīva iespēja palielināt to pienākumu apjomu, ko paredz direktīva. Šīs direktīvas noteikumiem ir izsmeļošs raksturs, un to ievērošana vai pieņemšana no dalībvalstu puses, izmantojot citus līdzekļus, nevis attiecīgajā direktīvā paredzētos, ir ar to nesaderīgs process (skat. šajā sakarā 1979. gada 5. aprīļa spriedumu lietā 148/78 *Ratti, Recueil*, 1629. lpp., 25.–27. punkts, un 1987. gada 14. oktobra spriedumu lietā 278/85 Komisija/Dānija, *Recueil*, 4069. lpp., 22. punkts).

45 Šāda veida Direktīvas 76/769 interpretācija vispirms ir apstiprināma ar tās 2. pantu, kas noteic, ka "dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka bīstamās vielas un preparātus, kas iekļauti pielikumā, var laist tirgū vai lietot, tikai izpildot tajā norādītos nosacījumus". No šī panta redakcijas izriet, ka, ja viela vai

produkts ir iekļauts attiecīgās direktīvas pielikumā, vienīgās prasības, ko dalībvalstis var izvirzīt, to laižot tirgū vai lietojot, ir tās, kas minētas attiecīgajā pielikumā.

46 Tomēr saskaņā ar 1. pantu Direktīva 76/769 attiecas uz ierobežojumiem bīstamo vielu un preparātu laišanai tirgū un lietošanai, "neierobežojot citu attiecīgo Kopienas noteikumu piemērošanu". Tā rezultātā, tā kā ir piemērojami citi Kopienu noteikumi, ar ko izvirza īpašas prasības attiecīgo vielu un preparātu laišanai tirgū un lietošanai, tie ir jāņem vērā.

47 Visbeidzot, ir jāprecizē, ka gadījumā, ja Direktīva balstās uz EKL 95. pantu un dalībvalsts tomēr vēlas saglabāt vai ieviest citādākus valsts noteikumus nekā tos, kas paredzēti saskaņošanas direktīvā un kas it īpaši attiecas uz vides aizsardzību, tai saskaņā ar minētā panta 4. vai 5. punktu ir dota iespēja Eiropas Kopienu Komisijai paziņot par šiem noteikumiem un pamatojumu, kāpēc tā tos saglabā vai ievieš.

48 Taču — kā to savu secinājumu 76. punktā norāda ģenerāladvokāts — Nīderlandes Karaliste divas reizes, piemērojot EKL 95. pantu, Komisijai ir lūgusi un saņēmusi lēmumus par noteiktiem tās tiesiskā regulējuma aspektiem attiecībā uz kreozotu, kuriem tomēr nav nekāda sakara ar pamata lietā minētajiem valsts noteikumiem.

49 Šādos apstākļos uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 76/769 ir interpretējama tādējādi, ka ar to dalībvalstij neļauj tāda biocīdā produkta laišanai tirgū un lietošanai, kura sastāvā esošā aktīvā viela ir iekļauta Direktīvas I pielikumā, izvirzīt citus nosacījumus, kas nav minēti Direktīvā, ja vien tiek piemēroti citi attiecīgi Kopienu noteikumi, kas paredz īpašus nosacījumus šim produktam.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1976. gada 27. jūlija direktīva 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažādu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra direktīvu 94/60/EK, ir interpretējama tādējādi, ka ar to dalībvalstij neļauj tāda biocīdā produkta laišanai tirgū un lietošanai, kura sastāvā esošā aktīvā viela ir iekļauta Direktīvas I pielikumā, izvirzīt citus nosacījumus, kas nav minēti Direktīvā, ja vien tiek piemēroti citi attiecīgi Kopienu noteikumi, kas paredz īpašus nosacījumus šim produktam.

[Paraksti]